DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

ORGAN URZĘDOWY MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Administracja Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr. 14, telef. wewn. Ministerstwa Komunikacji Nr. 48 (Konto czekowe P. K. O. Nr. 30 658).

Prenumerata wynosi kwartalnie: w Polsce — 10 zł, w w Austrji — 8 sz. a., w Czechosłowacji — 40 kč, we Francji — 30 fr, w Niemczech — 5 mk, w pozostałych krajach — 1.50 dol. Pojedyńczy numer — 1 zł.

Zagranicą prenumeratę można uiszczać w urzędach czekowo - pocztowych na konto „Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie", pod następującemi numerami: Wien — Nr. B 79 500, Práha — Nr. 89 600, Paris — Nr. 60 012, Riga — Nr. 4030, Berlin — Nr. 11 000, przyczem na blankiecie wpłaty należy wpisać odnośny numer konta P. K. O., a na odwrotnej stronie odcinka — numer konta Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (30 658) oraz dokładny adres i nazwisko prenumeratora.

Cena ogłoszeń: za stronę — 100 zł, ½ strony — 50 zł, ¼ strony — 30 zł, $^1/_8$ strony — 20 zł, $^1/_{16}$ strony — 10 zł, drobne — po 20 gr za wyraz. Przy ogłoszeniach wielokrotnych — ze zniżką 20%.

Rok IV. Warszawa, dnia 7 października 1931 r. Nr. 34.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

A. SPRAWY PRZEWOZOWO-TARYFOWE.

I. ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 6 października 1931 r.

w sprawach taryfowych.

Na mocy rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 lutego 1928 r., w sprawie wydawania Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, oraz z dnia 29 lutego 1928 r., w sprawie zmiany ustawy o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 25, poz. 213 i 214), zarządza się co następuje:

Poz. 413. Taryfa Międzynarodowa na przewóz towarów kolejami żelaznemi (T. M. T.), obowiązująca od dnia 1 października 1928 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1928, Nr. 7, poz. 39).—Wprowadzenie lżejszych warunków przewozu przedmiotów wyszczególnionych w Załączniku I do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi z dnia 23 października 1924 r., (Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 25, poz. 317).

1) Na zasadzie art. 4, § 2, ustęp drugi Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi z 23 października 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 73 poz. 667)— wprowadza się do Załącznika I do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi w komunikacji wzajemnej między kolejami polskiemi położonemi na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska z jednej strony, a kolejami Austrji, Czechosłowacji, Danji, Italji, Jugosławji, Niemiec, Norwegji, Rumunji i Szwecji z drugiej strony, postanowienia w sprawie lżejszych warunków przewozu dla przedmiotów wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych do przewozu warunkowo. Postanowienia te zawarte są w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2) Postanowienia te obowiązują w komunikacji między kolejami polskiemi, położonemi na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, a kolejami Austrji, Czechosłowacji, Danji, Italji, Jugosławji, Norwegji, Rumunji i Szwecji od 1-go września 1931 r., zaś w komunikacji z kolejami Niemiec od 1-go października 1931 r.

3) W komunikacji z Italją postanowienia powyższe mają zastosowanie do przewozu przesyłek, idących tranzytem przez Królestwo Włoch (porty morskie również) — a pochodzących ze stacyj kolei polskich lub przeznaczonych do stacyj kolei polskich, podobnie jak i do wszystkich przesyłek, pochodzących z jakichkolwiek innych państw, lub przeznaczonych do innych państw, idących tranzytem przez koleje polskie — pod warunkiem, że dla wymienionych przewozów, mają zastosowanie te same przepisy ułatwiające przewóz.

ZAŁĄCZNIK
do poz. 413.

Zmiany i uzupełnienia Załącznika I do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi dla komunikacji wzajemnej między kolejami polskiemi, położonemi na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, a kolejami Austrji, Czechosłowacji, Danji, Italji, Jugosławji, Niemiec, Norwegji, Rumunji i Szwecji.

W uwadze wstępnej do Załącznika I:

1. pod cyfrą marginesową 1, słowa „Nazwy te należy podkreślić czerwono" zastąpić słowami:

Nazwy te przy przedmiotach klasy Ic, IV, V i VI należy podkreślić czerwono.

2. Przy końcu cyfry marginesowej 3 dodaje się następujące zdania:

Na przesyłki, które wolno pakować lub ładować razem może być sporządzony wspólny list przewozowy. Przedmioty, przyjmowane do przewozu warunkowo, muszą być w wspólnym liście przewozowym wykazane szczegółowo i oznaczone w taki sposób, jaki przepisany jest dla wzajemnej komunikacji między kolejami żelaznemi.

3. Pod cyfrą marginesową 5, słowa „według wzorów Nr. 1 do 10" zastępuje się słowami:

według wzorów 1, 1a, 2, 2a, 2b, 3, 4 do 10.

4. Pod cyfrą marginesową 6, słowa „według wzorów Nr. 1 do 5, 9 i 10" zastępuje się słowami:

według wzorów 1, 1a, 2, 2a, 3, 4, 5, 9 i 10.

5. Przy końcu cyfry marginesowej 6, dodaje się słowa:

Przy przesyłkach wagonowych, poszczególne sztuki nie muszą być zaopatrywane w nalepki według wzorów 4, 5, 9 i 10.

Zamiast przepisów dla klas Ia i Ib [cyfry marginesowe 8 do 44] obowiązują postanowienia następujące:

KLASA I.

Przedmioty zagrażające wybuchem.

Ia. Materjały wybuchowe i strzelnicze [1]).

Dopuszcza się do przewozu tylko wymienione poniżej materjały wybuchowe:

A. Materjały wybuchowe [2]).

Grupa 1.

Materjały wybuchowe, które mogą być przewożone jako drobnica [3]):

a) Materjały wybuchowe amonowo - saletrzane, mianowicie:
niezżelatynowane materjały wybuchowe amonowo-saletrzane i
zżelatynowane materjały wybuchowe amonowo-saletrzane (żelatynowane dwunitrochlorhydryną i dwunitroglykolem),

jeżeli w przeciągu 48 godzin przy temperaturze 75° C nie wydzielają tlenków azotu, również jeżeli przed lub po składowaniu, przy uderzeniu, tarciu lub przy zetknięciu z płomieniem nie są niebezpieczniejsze od porównawczego materjału wybuchowego o składzie następującym: 80% saletry amonowej, 12% trójnitrotoluolu, 4% mączki drzewnej i 4% nitrogliceryny, z tem zastrzeżeniem, że materjały te wysyłane będą według przepisów kraju wysyłającego z zastosowaniem najlżejszych warunków obowiązujących dla przewozu materjałów wybuchowych.

Wytwórca obowiązany jest ponownemi próbami stale upewniać się o zgodnych z przepisami własnościach danego materjału wybuchowego, jak również o tem, że ten materjał nie jest więcej niebezpieczny, niż porównawczy materjał wybuchowy. Niezależnie od odpowiedzialności wytwórcy w tym względzie właściwa władza nadzorcza kraju wysyłającego może zawsze sprawdzić wykonanie tych warunków i, w razie ich niewypełnienia, zabronić przewozu danego materjału wybuchowego.

b) Organiczne nitrozwiązki, mianowicie:

1. Trójnitrotoluol (trotyl)
Sześcionitrodwufeniloamina i
Kwas pikrynowy.

2. W pojedyńczych ładunkach o wadze nie wyższej niż 500 kg razem do 5 kg wagi netto, odpowiadających wadze brutto około 15 kg:
te nitrozwiązki, które nie są niebezpieczniejsze od kwasu pikrynowego, jako preparaty do celów naukowych lub farmaceutycznych.

c) Nitroceluloza (bawełna strzelnicza, bawełna kolodjonowa), mianowicie:

α) Nitroceluloza, nie prasowana, z zawartością 75 części wagowych nitrocelulozy suchej i przynajmniej 25 części wagowych wody lub alkoholu (etylowego, propylowego, butylowego, amylowego), albo mieszaniny w różnych częściach tych alkoholi i kamfory, następnie nitroceluloza nieprasowana, z zawratością do 12% azotu, w stosunku 75 części wagowych suchej nitrocelulozy na przynajmniej 25 wagowych części ksylolu.

β) Nitroceluloza prasowana, z zawartością conajmniej 15% wody (85 części materji suchej i 15 części wody).

Nitroceluloza winna odpowiadać następującym warunkom stałości:

Ilość wydzielającego się w temperaturze 132° C w ciągu dwóch godzin tlenku azotu nie może być większą niż 3 cm^3 na 1 g. nitrocelulozy; temperatura zapłonienia musi być powyżej 180° C.

d) Materjały wybuchowe, podobne do prochu czarnego *) o składzie następującym: mieszanina 70% do 75% saletry sodowej, której część do 20% całej ilości materjału

---

[1]) Materjały nie nadające się do rozsadzania lub strzelania, które przy zetknięciu z płomieniem nie wybuchają, a na uderzenie lub tarcie nie są wrażliwsze od dwunitrobenzolu, nie zaliczają się, w rozumieniu niniejszej umowy, do materjałów wybuchowych.

Jeżeli nadawca przy wysyłaniu któregoś z tych materjałów zaświadczy w liście przewozowym, że materjał ten nie nadaje się do celów strzelniczych lub wybuchowych, że przy zetknięciu z płomieniem nie wybucha, a na uderzenie lub tarcie, nie jest wrażliwszy od dwunitrobenzolu, materjał taki nie uważa się jako podlegający warunkom, przepisanym dla przewozu materjałów klasy I a.

[2]) W materjałach wybuchowych nitrogliceryna może być aż do odwołania całkowicie lub częściowo zastąpiona przez nitroglykol lub dwunitrochlorhydrynę, lub przez znitrowaną mieszaninę gliceryny i sorbitu, lub przez znitrowaną mieszaninę glykolu lub chlorhydryny i sorbitu, lub przez znitrowaną mieszaninę gliceryny, sorbitu, glykolu lub chlorhydryny, w trzech ostatnich wypadkach z dodaniem dwufeniloaminy.

[3]) Podział na grupy te nie narusza sposobów obliczania przewoźnego przewidzianych w poszczególnych taryfach.

*) W komunikacji z Italją, Holandją i Norwegją materjały wybuchowe, podobne do prochu czarnego, przewozi się w ilościach tylko do 100 kg jako przesyłki drobnicowe; większe ilości tych materjałów wybuchowych przyjmuje się do przewozu w komunikacji z temi państwami tylko jako ładunki całowagonowe, na warunkach, przyjętych dla grupy 2 materjałów wybuchowych.

wybuchowego może być zastąpiona przez saletrę potasową, 9% do 11% siarki i 10% do 15% węgla, z tem zastrzeżeniem, że materjały te wysyłane będą według przepisów kraju wysyłającego przy stosowaniu najlżejszych warunków, obowiązujących dla przewozu materjałów wybuchowych.

Grupa 2 [1]).

Materjały wybuchowe, które mogą być przewożone tylko jako ładunki wagonowe.

a) Organiczne nitrozwiązki, jeżeli w przeciągu 48 godzin przy temperaturze 75° C zachowują ciężar stały i na uderzenie, tarcie lub zapalenie nie są więcej niebezpieczne

α) nierozpuszczalne w wodzie — niż czteronitrometylanilina [2])

β) rozpuszczalne w wodzie — niż trójnitrorezorcyna.

b) Chloranowe materjały wybuchowe i nadchloranowe materjały wybuchowe (mieszaniny chloranów lub nadchloranów alkalicznych lub ziem alkalicznych ze związkami bogatemi w węgiel, jak węgiel, węglowodory, żywice, oleje, nitrowane aromatyczne węglowodory, mączki roślinne, sole nieorganiczne i tem podobne), z tem zastrzeżeniem, iż są one według przepisów kraju wysyłającego dopuszczone do przewozu kolejowego. Mieszaniny chloranowe nie powinny zawierać jakichkolwiek soli amonowych. Na uderzenie, tarcie lub zapalenie powinny być te materjały wybuchowe nie więcej niebezpieczne, niż chloranowy materjał wybuchowy o następującym składzie: 80% chloranu potasu, 10% dwunitrotoluolu, 5% trójnitrotoluolu, 4% oleju rycynowego i 1% mączki drzewnej.

Wytwórca obowiązany jest ponownemi próbami stale upewniać się o zgodnych z przepisami własnościach danego materjału wybuchowego, jak również o tem, że nie jest on więcej niebezpieczny, niż porównawczy materjał wybuchowy.

c) Czteroazotan pięcioerytrytu (nitropentaerytryt) drobno krystaliczny i równomiernie nasycony 30% wody;
także czteroazotan pięcioerytrytu (nitropentaerytryt) drobno krystaliczny z dodaniem 10% wosku ziemnego.

d) Proch czarny (proch wybuchowy) (mieszanina saletry potasowej, siarki i węgla) w postaci mączki, ziaren lub prasowany, który na uderzenie, tarcie lub zapalenie jest nie więcej niebezpieczny, niż najdrobniejszy proch myśliwski o następującym składzie: 75% saletry potasowej, 10% siarki i 15% węgla z drzewa kruszynowego, z tem zastrzeżeniem, że są one według przepisów kraju wysyłającego dopuszczone do przewozu kolejowego.

e) Dynamity i podobne do dynamitów materjały wybuchowe, z tem zastrzeżeniem, że są one według przepisów kraju wysyłającego dopuszczone do przewozu kolejowego.

Nie powinny być one więcej niebezpieczne niż żelatyna wybuchowa z zawartością 93% nitrogliceryny.

B. Materjały strzelnicze.

Grupa 1 [1]).

Materjały strzelnicze, które mogą być przewożone jako drobnica, mianowicie:

Bezdymne zżelatynowane prochy nitrocelulozowe i prochy nitrocelulozowe zawierające nitroglicerynę, z tem zastrzeżeniem, że wysyłane będą według przepisu kraju wysyłającego, przy zastosowaniu najlżejszych warunków, obowiązujących dla przewozu tych materjałów strzelniczych.

Grupa 2 [1]).

Materjały strzelnicze, które mogą być przewożone tylko jako przesyłki wagonowe, mianowicie:

a) Prochy nitrocelulozowe bezdymne, zżelatynowane, które nie odpowiadają wymaganiom dla prochów 1 grupy;

b) Prochy nitrocelulozowe bezdymne niezżelatynowane (tak zwane prochy mieszane);

c) Prochy czarne (prasowane i ziarniste) i podobne prochy używane dla celów strzelniczych.

Materjały strzelnicze pod a) i b) winny posiadać stałość, wymaganą według przepisów kraju wysyłającego dla materjałów strzelniczych grupy 1.

---

[1]) Podział na grupy te nie narusza sposobów obliczania przewoźnego, przewidzianych w poszczególnych taryfach.

[2]) Czteronitrometylanilina może być przewożona w ilościach do 200 kg, w skrzyniach, o zawartości najwyżej 25 kg, jako drobnica.

Przepisy przewozowe dla wymienionych pod Ia, A i B materjałów wybuchowych.

A. Opakowanie.

Dla opakowania miarodajne są przepisy kraju wysyłającego.

Każda sztuka przesyłki z materjałami wybuchowemi lub strzelniczemi grupy 1 winna być opatrzona nalepką według wzoru Nr. 1, każda zaś sztuka przesyłki z materjałami wybuchowemi lub strzelniczemi grupy 2, nalepką według wzoru 1 a.

B. Przewóz i nadawanie.

(1) Jako przesyłki pośpieszne nie mogą być nadawane:

Materjały wybuchowe i strzelnicze grupy 2.

Jako przesyłki pośpieszne drobnicowe nie mogą być nadawane również inne materjały wybuchowe klasy Ia.

Wyjątki z tego stanowią:

1. Materjały wybuchowe amonowosaletrzane [I a, A, grupa 1 a].
2. Trójnitrotoluol [Ia, A grupa Ib]
3. Materjały strzelnicze grupy 1 [I a B, grupa 1].

(2) Przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 2 należy uwzględnić jeszcze co następuje:

a) Materjałów tych nie wolno nadawać do stacji i na linje kolejowe, gdzie ich przewóz jest wzbroniony.

b) Jeżeli przesyłki nie przewozi się specjalnie pociągami, przyjmowanie może być zgóry ograniczone do wyznaczonych dni i pociągów.

c) Każdą przesyłkę należy zgłosić i nadać na stacji nadawczej, według przepisów kraju wysyłającego.

C. Listy przewozowe. Zaświadczenia.

(1) W listach przewozowych należy wymienioną w nich zawartość otoczyć czerwoną ramką, mianowicie:

a) przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 1—pojedyńczą,

b) przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 2—podwójną.

(2) Przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 1 musi być w liście przewozowym zaświadczone przez uznanego przez właściwą władzę chemika lub przez urząd monopolowy, że materjał wybuchowy na zasadzie przepisów kraju wysyłającego należy, według składu swego, do grupy 1, i że został zbadany.

Oprócz tego przy wszystkich przesyłkach musi nadawca zaświadczyć w liście przewozowym, że opakowanie materjału wybuchowego odpowiada przepisom kraju wysyłającego.

Przy dalszych przewozach częściowych przesyłek, uskutecznianych nie przez fabrykę wytwórczą, lecz przez innych nadawców, można nie żądać zaświadczenia, przepisanego w ustępie pierwszym niniejszego (2) punktu, jeżeli nadawca oświadczy w liście przewozowym, iż ładunki pochodzą ze zbadanej i zaświadczonej dostawy i że pierwotne opakowanie nie zostało w żaden sposób zmienione. Na żądanie musi to być wiarygodnie stwierdzone.

Czy i jakie wymagane są inne jeszcze dla tych przesyłek zaświadczenia, określają specjalne ustawowe przepisy umawiających się państw, przez których terytorjum ma odbyć się przewóz.

(3) Przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 2 należy przestrzegać, co następuje:

a) W listach przewozowych musi być wykazane, oprócz znaków i numerów, ilości i rodzaju naczyń, także waga brutto każdego poszczególnego naczynia.

b) Nadawca musi zaświadczyć w liście przewozowym, że własności i opakowanie materjałów wybuchowych odpowiadają przepisom kraju wysyłającego. Oprócz tego do każdej przesyłki nabojów z dynamitem musi być dołączone świadectwo pochodzenia, wystawione przez wytwórcę i urzędowo potwierdzone, oraz zaświadczenie uznanego przez właściwe władze chemika lub władzy monopolowej o przepisowych własnościach i opakowaniu.

c) Czy i jakie wymagane są inne jeszcze dla przesyłek zaświadczenia, określają specjalne ustawowe przepisy umawiających się państw, przez których terytorjum ma odbyć się przewóz.

D. Środki przewozowe.

(1) Do przewozu wszystkich materjałów wybuchowych należy używać krytych wagonów towarowych.

(2) Przy materjałach wybuchowych i strzelniczych grupy 2 należy przestrzegać, co następuje:

a) Do przewozu mogą być używane tylko wagony ze sprężynowemi zderzakami i ciągłami, z mocnym i pewnym dachem, szczelnem oszalowaniem i dobrze zamykającemi się drzwiami, możliwie bez urządzeń hamulcowych.
b) Nie wolno używać wagonów z wystającemi wewnątrz żelaznemi gwoździami, śrubami, mutrami i t. p.
c) Drzwi i okna wagonów powinny się szczelnie zamykać i muszą być zamknięte.
d) Do przewozu mogą być używane tylko wagony, u których od ostatniej perjodycznej rewizji upłynęło więcej niż jeden miesiąc, lub u których od czasu ostatniego smarowania upłynęło mniej niż dwa miesiące, lub wagony, które nie mają być poddane rewizji w ciągu najbliższego miesiąca po załadowaniu.
e) Przesyłki powinny być przewożone od stacji nadania do stącji przeznaczenia w tym samym wagonie i tylko w razie nieuniknionej potrzeby mogą być w drodze przeładowywane.
f) Załadowane wagony powinny być zaopatrzone na przedniej i tylnej ścianie, lub obu ścianach bocznych, w widoczne, czworokątne chorągiewki czarne z białą literą „P".

E. Ładowanie i inne przepisy.

(1) Materjałów wybuchowych (Ia) nie wolno ładować do jednego wagonu razem z
ogniami sztucznemi sygnałowemi (Klasa I b, liczba 3),
zapałami (klasa I b, liczba 5 A),
lontami szybkopalnemi (klasa I b, liczba 5 C),
i z amunicją, wymienioną w klasie Ib, liczba 12,
materjały wybuchowe i strzelnicze grupy 2 nie mogą pozatem być także ładowane razem z cieczami palnemi (klasa III a),
grupy niebezpieczeństwa A 1.

(2) Przy ładowaniu i obchodzeniu się z materjałami wybuchowemi i strzelniczemi grupy 2 należy jeszcze przestrzegać, co następuje:

a) Naczynia muszą być ułożone w wagonach tak mocno, aby były zabezpieczone przeciwko tarciu, poruszaniu, przewracaniu, przetaczaniu lub spadaniu z górnych warstw. W szczególności nie wolno ustawiać beczek na dnach, lecz raczej należy je ładować układając rzędami równolegle do podłużnych ścian wagonu i zabezpieczyć od przesuwania i poruszania się zapomocą podkładów drewnianych, przykrytych derami.
b) Specjalne przyrządy do ładowania i znaki ostrzegawcze (derki, chorągiewki i t. p.) muszą być dostarczone przez nadawcę i będę wydawane odbiorcy wraz z towarem.
c) Co do przepisów ostrożności na stacjach i podczas jazdy, wyznaczania pociągów i ustawiania w pociągach wagonów, załadowywanych materjałami wybuchowemi zawiadamiania stacji przejściowych i zarządów uczestniczących w przewozie, przybycia na stację przeznaczenia i wydawania przesyłek, mają zastosowanie przepisy wewnętrzne, obowiązujące dla danej stacji lub danej linji kolejowej.

Ib. Amunicja.

Do przewozu jest dopuszczony tylko niżej wymieniony sprzęt amunicyjny:

1. Lonty bez zapalników.

a) Lonty szybkopalne (lonty o grubej pochewce z rdzeniem z prochu czarnego o dużym przekroju lub z rdzeniem z nitrowanych nici bawełnianych).

Co się tyczy lontów nie szybkopalnych, zob. klasę I c, liczbę 1 c).

b) Lonty detonujące (metalowe rurki małego przekroju o cienkich ściankach z rdzeniem, wypełnionym masą piorunującą, nie więcej niebezpieczną niż czysty kwas pikrynowy, lub pochewki plecione o małym przekroju z rdzeniem wypełnionym masą piorunującą, nie więcej niebezpieczną, niż czteronitropentaerytryt (nitropentaerytryt).

Co do lontów szybkopalnych zob. liczbę 5 C.

2. Zapały, nie posiadające zdolności wybuchowej (zapały, które nie wywołują działania kruszącego ani zapomocą spłonek wybuchowych, ani innych urządzeń):

a) Spłonki do broni palnej i do amunicji.
b) Próżne naboje i łuski z przyrządami zapałowemi do broni palnej.
c) Zapłonniki śruby zapałowe lub inne podobne zapały, z nieznaczną ilością prochu czarnego lub zapalnej masy, działające przez potarcie, uderzenie lub

zapomocą elektryczności. Zapały, nie posiadające zdolności wybuchowej, do granatów ręcznych (również w trzonach), spłonki prochowe do ćwiczebnych trzonowych granatów ręcznych i do innej amunicji, w obydwóch wypadkach, o ile one odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

d) Zapalniki pociskowe bez kapsli rozsadzających lub przyrządów wywołujących działanie kruszące, materjały podpałowe do zapalników pociskowych i t. p.

3. Ognie sztuczne sygnałowe, mianowicie: wielkie łuki armatnie z zawartością najwyżej 200 g. prochu czarnego ziarnistego lub 70 g. prochu bezdymnego i spłonki wybuchowe — zwane poprzednio petardami — dla kolejowych sygnałów zatrzymujących, o ie one odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

Co do małych łuków armatnich, używanych do ogni sztucznych, z zawartością najwyżej 75 g prochu ziarnistego, zob. klasę I c, liczbę 3 b).

4. Naboje do broni palnej ręcznej.

a) Gotowe naboje metalowe z łuskami całkowicie metalowemi. Pociski powinny być tak mocno złączone z łuską, żeby nie mogły się obluźnić i żeby zabezpieczały od wysypywania się ładunku prochu.

b) Gotowe naboje z łuskami tylko częściowo metalowemi. Cały ładunek prochu musi się mieścić w dolnej metalowej części łuski i być zamknięty korkiem lub przybitką. Tekturowa część łuski musi być tak trwała, aby się nie łamała przy przewozie.

c) Gotowe naboje tekturowe z zapałem centralnym. Tekturowa część łuski musi tak być trwała, ażeby się nie łamała podczas przewozu.

d) Naboje z kulami do flowerów.

e) Naboje ze śrutem do flowerów.

f) Naboje do flowerów (ślepe naboje bez kulek lub śrutu).

5. A. Zapały o znacznej sile wybuchowej.

a) Spłonki wybuchowe (także z zapłonieniem czasowem).

b) Spłonki wybuchowe z zapalnikami elektrycznemi (także czasowemi).

c) Spłonki wybuchowe połączone na stałe z lontem, zawierającym rdzeń z czarnego prochu.

d) Spłonki wybuchowe z opóźnieniem z kapiszonami (naboje do sondowania).

e) Spłonki wybuchowe, połączone z detonatorami, zawierającemi sprasowany materjał wybuchowy, nie więcej niebezpieczny, niż czteronitrometyloanilina.

f) Spłonki wybuchowe w zapalnikach działowych z detonatorami lub bez detonatorów.

g) Zapały o znacznej sile wybuchowej do granatów ręcznych (także z trzonem).

B. Spłonki do sondowania (spłonki wybuchowe również z kapiszonami, zamknięte w łusce blaszanej — sondy wolne lub bomby do sondowania).

C. Lonty szybkopalne (pochewki plecione o małym przekroju z rdzeniem wypełnionym masą piorunującą więcej niebezpieczną niż czteroazotan pięcioerytrytu, o ile odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

6. Rodzaje amunicji wojennej, niewymienione w innem miejscu (np. naboje, nabite pociski), wszystkie bez zapalników, jeżeli odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

7. Granaty ręczne i karabinowe bez zapalników, jeżeli odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

8. Ładunki wybuchowe do pocisków, torped i min, pozatem puszki wybuchowe i t. p., łuski tetrylowe — wszystko bez spłonek wybuchowych, jeżeli odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

9. Środki świetlne i sygnałowe.

Do nich należą w szczególności:

naboje świetlne i sygnałowe, granaty sygnałowe, łuski smugowo-świetlne, ręczne sygnały świetlne, petardy do celowania zapomocą ognia lub pyłu, naboje błyskowe (błyski wylotowe).	Masa miotająca lub świetlna winna być tak mocno zgęszczona, aby przedmioty już przy spalaniu się nie wybuchały.

10. Środki dymotwórcze, jeżeli one odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

11. Środki do wytwarzania mgły, jeżeli one odpowiadają przepisom kraju wysyłającego.

12. Sprzęt amunicyjny, wymieniony pod liczbami 6 do 8, z dobrze zabezpieczonemi spłonkami wybuchowemi lub zapalnikami, o ile sprzęt taki odpowiada przepisom kraju wysyłającego i nadawny jest jako przesyłka wagonowa.

WARUNKI PRZEWOZOWE.

A. Opakowanie.

Do opakowania stosuje się przepisy kraju wysyłającego.

Każda przesyłka, zawierająca przedmioty wymienione pod liczbami 3, 5A i 5 C, winna być opatrzona nalepką według wzoru Nr. 2; każda przesyłka, zawierająca przedmioty wymienione pod liczbami 6, 7, 8 i 9 — nalepką według wzoru Nr. 1 i każda przesyłka z przedmiotami, wymienionemi pod liczbą 12 — nalepką według wzoru Nr. 2.

B. Zaświadczenia. Listy przewozowe.

(1) W listach przewozowych należy oznaczenie towaru otoczyć:

a) przedmioty wymienione pod liczbami 3, 5A i 5C
czarną ramką pojedyńczą,

b) przedmioty wymienione pod liczbami 6, 7, 8 i 9
czerwoną ramką pojedyńczą,

c) przedmioty wymienione pod liczbą 12
czarną ramką podwójną,

(2) W listach przewozowych na sprzęt amunicyjny klasy Ib, z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych pod liczbą 1 a), nadawca winien zaświadczyć, iż właściwości i opakowanie tych przedmiotów odpowiada przepisom kraju wysyłającego.

(3) Oświadczenie o właściwościach i opakowaniu sprzętu amunicyjnego, wymienionego pod liczbami 6 do 9 i 12, winno być stwierdzone przez właściwe władze lub przez uznanego przez nie chemika albo rzeczoznawcę; w liście przewozowym należy powołać się na to oświadczenie.

(4) Czy i jakie wymagane są inne jeszcze dla przesyłek zaświadczenia, określają specjalne ustawowe przepisy umawiających się państw, przez których terytorjum ma odbyć się przewóz.

C. Środki przewozowe.

(1) Do przewozu wszelkiego sprzętu amunicyjnego należy używać wagonów towarowych krytych.

(2) Przy sprzęcie amunicyjnym wymienionym pod liczbą 12, stosuje się nadto przepisy klasy I a, działu D (środki przewozowe) ust. (2).

D. Ładowanie.

(1) Ognie sztuczne sygnałowe (liczba 3), zapały o znacznej sile wybuchowej (liczba 5 A), Lonty szybkopalne (liczba 5 C) i sprzęt amunicyjny, wymieniony pod liczbą 12, nie mogą być ładowane razem do jednego wagonu z
materjałami wybuchowemi (Ia), amunicyjnemi wymienionemi pod liczbami 6, 7, 8 i 9 lub cieczami palnemi (klasa III a), grupy niebezpieczeństwa A 1.

(2) Do sprzętu amunicyjnego wymienionego pod liczbą 12 stosuje się nadto przepisy klasy I a dział E (Ładowanie i inne przepisy) ust. (2).

E. Przewóz.

Nie dopuszcza się do przewozu, jako przesyłki pośpieszne przedmiotów wymienionych pod liczbami 3, 5A, 5C, 6, 7, 8, 9 i 12.

W przepisach dla klasy Ic (Materjały zapalające, ognie sztuczne i t. p.) należy wprowadzić zmiany następujące:

1) Liczba 3 a) i b) postanowień wstępnych (cyfra marginesowa 48) otrzymuje następujące brzmienie:

3. Ognie sztuczne.

a) Bomby i garnki ogniste t. j. naboje strzelane z moździerzy *) o wadze najwyżej 9 kg, łącznie z ładunkiem miotającym (waga brutto 12 kg).

---

*) Co do petard kolejowych zob. klasę I b, pod 3.

Bomby pożarowe, rakiety, świece rzymskie, fontanny, koła ogniste i t. p., masa wypełniająca w jednym przedmiocie nie może przekraczać 500 g.

b) Małe huki armatnie albo moździerze papierowe, składające się z papierowej klejem powleczonej rurki, owiniętej sznurkiem, z ładunkiem najwyżej 75 g. prochu ziarnistego lub 25 g. treści strzelającej (proszek aluminjowy i nadchloran potasowy bez siarki), następnie huki karabinowe (petardy) *), składające się z zamkniętej z obydwóch stron rurki papierowej z ładunkiem 20 g. prochu ziarnistego, — obydwa zaopatrzone w lonty, których koniec zewnętrzny jest przykryty, jakoteż inne podobne przedmioty, służące do wytwarzania silnego huku.

Co do dużych huków armatnich (ogni sztucznych sygnałowych) zob. klasę 1 b, pod 3.

2) W przepisach o przewozie, rozdział A (Opakowanie) w ust. (1) [cyfra marginesowa 49] skreślić ostatnie zdanie, które brzmi: „Przy przedmiotach wymienionych pod 2, pokrywy skrzyń winny być przymocowane śrubami."

3) W ust. (2) k [cyfra marginesowa 63] przy końcu dodać, co następuje:

„Przy bombach ponad 5 kg wagi brutto, ładunek miotający musi być w dolnej części bomby zabezpieczony łuską tekturową. Bomby należy pakować w skrzyniach; wolne przestrzenie winny być szczelnie wypełnione wełną drzewną lub innemi podobnemi materjałami".

4) Ustęp (4) [cyfra marginesowa 66] należy skreślić.

5) W ust. (5) [cyfra marginesowa 67], początek drugiego zdania winien brzmieć, jak następuje:

„Przytem ogólna waga masy wybuchowej w jednem naczyniu (ładunek miotający, ładunek wyrzucający i masa świetlna) nie powinna przekraczać 20 kg przy przedmiotach wymienionych pod 1e), 36 kg przy właściwych ogniach sztucznych, wymienionych pod 3a), lub 25 kg przy drobnych ogniach sztucznych......... i t. d., bez zmiany.

6) Ustęp (6) [cyfra marginesowa 68] zastąpić następującym:

„(6) Każda sztuka przesyłki z przedmiotami, wymienionemi pod 2a), 2b) β, 2e), 2f) i 3, musi być zaopatrzona w nalepkę według wzoru 2b.

7) Pod rozdziałem B (Inne przepisy) ust. (4) [cyfra marginesowa 72] uzupełnić na końcu słowami: „lub niniejszej umowie".

8) Skreślić rozdział C (Przewóz) [cyfra marginesowa 74].

Przepisy dla klasy Id (Gazy zgęszczone, skroplone lub rozpuszczone pod ciśnieniem, [cyfra marginesowa 76] uzupełnia się jak następuje:

1. Pod liczbą 7, po wyrazie „Chlor" wpisać:

chlorowodór,

i następnie pod tą samą liczbą, po wyrazie „czterotlenek azotu" wpisać:

T-gaz (mieszanina tlenku etylenu i kwasu węglowego, której ciśnienie do 50⁰ C nie przekracza ciśnienia płynnego chloru);

2. Pod liczbą 8, po wyrazie „(perfumy Lance)" wpisać:

chlorek winylu, bromek metylu [2]).

3. Jako odsyłacz [2]) do „bromek metylu" zamieścić:

2) Mieszaniny bromku metylu i bromku etylenu w stosunku 1:1 przewożone są bez ograniczeń.

W rozdziale B (Badanie urzędowe naczyń) tejże klasy, ustęp (2) b) [cyfra marginesowa 82] otrzymuje brzmienie następuje:

b) dla gazów skroplonych, wymienionych pod 5, 6, 7 i 8 mianowicie:

kwasu węglowego	190	kg/cm²
skroplonego gazu olejowego	190	„
podtlenku azotu	180	„
etylenu	225	„
chlorowodoru	110	„
etanu	95	„
gazu zwanego „Z"	40	„
propylenu	35	„
amoniaku	30	„
tlenochlorku węgla (fosgenu)	15	„
chloru, gazu zwanego T	22	„
kwasu siarkowego	12	„
czterotlenku azotu	22	„

*) Co do petard kolejowych zob. klasę Ib, pod 3.

chlorku metylu . . . . 16 kg/cm²
eteru metylowego . . . . 16 „
metyloaminy . . . . 14 „
chlorku etylu, bromku metylu, etyloaminy, tlenku etylenu i butylenu . . . . 10 „
chlorku vinylu . . . . 11 „

W rozdziale D (Napełnianie naczyń) w ust. (2) [cyfra marginesowa 90] dodać przy końcu:

dla chlorowodoru 1 kg płynu na 1.50 *)		(Litry pojemności naczynia)
„ chlorku vinylu 1 „ „ „ 1.26		
„ bromku metylu 1 „ „ „ 0.70		
„ gazu zw. „T" 1 „ „ „ 1.34		

W rozdziale E (Inne przepisy) należy:

1. w ust. (2) [cyfra marginesowa 95] skreślić ostatnie zdanie: „Naczynia z kwasem węglowym, gazem olejowym i podtlenkiem azotu, naładowane bez opakowania, powinny być pomalowane biało",

2. w ust. (6) [cyfra marginesowa 99] w punkcie 1 (ostatnie zdanie) i w punkcie 6, słowo „listopad" zastąpić przez „październik".

W przepisach klasy II (Materjały samozapalne) należy:

1. W rozdziale A (Opakowanie) w ust. (6) [cyfra marginesowa 129] na końcu dodać następujące zdanie:

Opakowanie nie jest wymagane, gdy użyte są żelazne wagony z pokrywami.

2. W rozdziale A (Opakowanie) skreślić ustęp (17) [cyfra marginesowa 140].

3. W rozdziale B (Inne przepisy), w ust. (2) [cyfra marginesowa 142] wpisać następujący nowy punkt e):

e) α) Tutki papierowe (liczba 12) po nasyceniu pokostem, tłuszczem lub olejem, winny być tak długo i w taki sposób nagrzewane a potem ochłodzone, aby nie powstała możliwość samozapalenia,

β) Papier i obręcze tekturowe suche i tak długo oraz w taki sposób trzymane na składzie, ażeby nie powstała możliwość samozapalenia się.

(Dotychczasowe litery e) i f) zamienić na f) i g).

4. W rozdziale B (Inne przepisy) skreślić ustęp (4) [cyfra marginesowa 144].

5. W rozdziale B (Inne przepisy), w ust. (5) [cyfra marginesowa 145] termin „od marca do października" zamienić na: „od kwietnia do września".

6. W rozdziale B (Inne przepisy) skreślić ustęp (8) [cyfra marginesowa 148].

7. Skreślić również cały Rozdział D) (Ładowanie) (cyfra marginesowa 151].

8. Na miejsce skreślonego rozdziału D, wpisać nowy Rozdział D (Listy przewozowe) o brzmieniu następującem:

D. Listy przewozowe.

W listach przewozowych, pod nazwą towaru należy umieścić uwagę czerwonym atramentem lub podkreślić czerwonym kolorem, o brzmieniu: „Samozapalne. Materjał klasy II".

Zamiast przepisów klasy IIIa [cyfry marginesowe 152 do 169], obowiązują następujące postanowienia:

KLASA III.

Materjały zapalne.

IIIa. Ciecze palne[1]).

Ciecze niżej wymienione oraz przygotowane z nich sztuczne mieszaniny w stanie płynnym, lub będące przy temperaturze niewyżej 15⁰ C w postaci mazi (w dalszym ciągu w skróceniu nazywane „cieczami palnemi") podlegają specjalnym warunkom przewozu:

A. Ciecze palne z grupy niebezpieczeństwa A1, 2 i 3, a mianowicie takie ciecze, które same, lub ich płynne składowe części palne nie dają się zmieszać z wodą:

---

*) W komunikacji z Italją, najwyższe dozwolone napełnianie wynosi 1 kg na 1.70 litra pojemności naczynia.

[1]) Używane w handlu małe paczki — również jako próbki — cieczy palnych ze wszystkich grup niebezpieczeństwa (z grupy A 1 a) wagi najwyżej 200 g. netto w każdej paczce), w mocnem opakowaniu (blacha, drzewo lub tektura) zabezpieczającem od rozbicia się i szczelnie układane, przyjmuje się do przewozu bez ograniczeń.

1. Ciecze palne z grupy niebezpieczeństwa A1, a mianowicie ciecze, których punkt zapłonienia leży poniżej 21° C [2]) i które zawierają ogółem ciał stałych [3]) rozpuszczonych w cieczach, lub będących w zawiesinie,

a) nie więcej niż 30%

do tych należą n. p.:

gazolina, frakcje niższe, otrzymywane przy destylacji benzolu, smoły i olejów gazowych, dwusiarczek węgla, eter etylowy, kolodjum oraz inne roztwory, zawierające eter etylowy; ropa naftowa i inne oleje surowe, jakoteż bardzo lotne destylaty z nich, jak lotne etery naftowe, benzyna czysta i nieoczyszczona, nafta benzynowa, ligroina i rozmaite destylaty ze smoły węglowej, jak olej lekki, benzol toluol, niektóre nitrocelulozowane laki.

b) ponad 30% stałych ciał;

do tych należą niektóre farby do skór i farby do głębokiego druku, lakiery, roztwory kauczuku (gumy).

2. Ciecze palne grupy A2, a mianowicie ciecze, których punkt zapłonienia znajduje się pomiędzy 21° C i 55° C [2]), i które zawierają ogółem nie więcej jak 30% stałych [3]) ciał, rozpuszczonych w cieczach, lub będących w zawiesinie. Do kategorji tej należą naprzykład nafta do oświetlania, nafta Test, „Standard white" surowy lub oczyszczony, kerosin, rozmaite destylaty lotne ze smoły drzewnej, torfowej, węgla brunatnego i kamiennego, jak naprzykład: solventnafta, ksylol, surogat terpentyny (white Spirit), jakoteż terpentyna roślinna i niektóre mieszaniny alkoholów i benzolów.

3. Ciecze palne grupy A 3, to jest ciecze, których punkt zapłonienia leży powyżej 55°C nie przekraczając 100° C [2]) i które zawierają ogółem nie więcej jak 30% stałych [3]) ciał, rozpuszczonych w cieczach, lub będących w zawiesinie. Do kategorji tej należą naprzykład: oczyszczona smoła z węgla kamiennego, smoła surowa, olej solarowy, niektóre oleje do silników spalinowych, (motoryna i t. p.) oleje ze smoły drzewnej, torfowej, węgla brunatnego i węgla kamiennego, oleje łupkowe, oleje do oczyszczania, oleje gazowe i oleje parafinowe.

B. Ciecze palne grupy B, a mianowicie ciecze, które same lub których palne składniki dają się mieszać z wodą w dowolnym stosunku, i których punkt zapłonienia znajduje się poniżej 21° C [2]) i które zawierają ogółem nie więcej jak 30% stałych [3]) ciał, rozpuszczonych w cieczach lub będących w zawiesinie. Do kategorji tej należą naprzykład: spirytus drzewny (metanol) surowy i oczyszczony jakoteż mieszaniny tych płynów, alkohol etylowy i jego mieszaniny, alkohol skażony i substancja używana zwykle do skażenia alkoholu (mieszanina pirydyny i metanolu), aceton i jego mieszaniny, aldehyt octowy i jego mieszaniny.

PRZEPISY O PRZEWOZIE.

A. Opakowanie.

(1) Do opakowania należy używać tylko naczyń mocnych, szczelnych i dobrze zamykanych z takich materjałów (blacha żelazna lub blacha z innych metali, szkło, glina, drzewo), których nie może uszkodzić płyn, zawarty w naczyniu. Nie wolno używać naczyń drewnianych do cieczy, wymienionych pod A1, jakoteż do ksylolu i octanu amylowego.

Zakaz ten jednak nie dotyczy mieszanin składających się z rozczynu kauczuku (gumy) lub podobnych materjałów; do przedmiotów takich należy używać mocnych beczek dębowych z żelaznemi obręczami.

(2) Naczynia ze szkła lub gliny powinny być szczelnie umieszczone pojedyńczo lub po kilka w mocnych dodatkowych, zewnętrznych naczyniach (koszach metalowych lub wiklinowych, kubłach lub skrzyniach) przy zastosowaniu przytem odpowiednich opakunkowych materjałów. Te dodatkowe naczynia zewnętrzne, z wyjątkiem skrzyń, winny posiadać mocne i dobre uchwyty. Naczynia zewnętrzne otwarte muszą mieć pokrywę ochronną, która, o ile jest ze słomy, sitowia, trzciny lub podobnych łatwopalnych materjałów, powinna być nasycona rozczynem gliny, mleka wapiennego i t. p. z dodatkiem szkła wodnego.

Naczynia z białej blachy z zawartością ponad 5 kg, muszą mieć spojenia zafalcowane i zalutowane. Naczynia z białej blachy z cieczami palnemi grupy A1a), których waga netto przekracza 20 kg, winny być umieszczone w naczyniach zewnętrznych; co do przygotowania naczyń zewnętrznych stosuje się wyżej wymienione przepisy. Waga brutto takiej sztuki przesyłkowej nie może przekraczać 75 kg. Zwykłe naczynia z białej blachy, zawierające eter etylowy lub dwusiarczek węgla, muszą być zawsze (również przy ilościach poniżej 20 kg) w podobny sposób pakowane szczelnie do tego rodzaju naczyń zewnętrznych. Naczynia ze-

---

[2]) Punkt zapłonienia oznacza się na aparacie systemu Abel-Pensky'ego, przy ciśnieniu barometrycznem przeliczonym na 760 mm.

[3]) Jako stałe ciała, uważa się oleje stałe (zgęszczone oleje lniane) lub ciała podobne, których punkt zapłonienia przekracza 100° C.

wnętrzne nie są jednak wymagane, jeżeli eter etylowy lub dwusiarczek węgla pakowany jest do spawanych, szczelnych, dobrze zamykanych naczyń z mocnej blachy żelaznej.

(3) Naczynia żelazne lub z innych metalów, wolno napełniać cieczami, wymienionemi pod A 1a) tylko do 95% ich objętości, przy temperaturze 15° C.

(4) Każda przesyłka z cieczami, wymienionemi pod A1 a) i b) musi być zaopatrzona w nalepkę według wzoru nr. 3. Kosze i kubły z cieczami wymienionemi pod A 1 a) muszą mieć nadto nalepkę według wzoru Nr. 7. Nie wolno ich przenosić na ramionach lub plecach. Przewozić dozwala się jedynie na dwukołowych taczkach do worków.

B. Listy przewozowe.

(1) Przy wskazaniu zawartości, stosownie do przepisów taryfowych, lub przyjętych w handlu zwyczajów, należy w listach przewozowych umieścić następującą uwagę:

„Towar klasy III a, zaliczony do grupy niebezpieczeństwa...." (stosownie do warunków wstępnych)".

Uwagi należy pisać lub podkreślić czerwonym kolorem.

(2) Jeżeli grupa niebezpieczeństwa nie jest zaznaczona, przesyłka jest traktowana według przepisów stosowanych do grupy niebezpieczeństwa A 1 a).

C. Inne przepisy.

(1) Pozwala się pakować wraz z innemi materjałami w mocnych szczelnych i dobrze zamykanych skrzyniach drewnianych, przy zachowaniu co do naczyń przepisów podanych pod A, mianowicie:

a) ciecze, wymienione pod A1 a), w ilościach łącznych do 60 kg, dwusiarczek węgla jednak w ilościach tylko do 5 kg, eter naftowy naturalny, eter etylowy, kolodjum i inne roztwory, zawierające eter etylowy, w ilościach tylko do 20 kg.

b) ciecze, wymienione pod A1 b) A2, A3 i B bez ograniczeń.

Pojazdy z napędem motorowym mogą być przewożone w wagonach krytych ze zbiornikami napełnionemi materjałem pędnym pod warunkiem, ażeby przewód od materjału pędnego do karburatora był zamknięty lub nadciśnienie w zbiorniku z materjałem pędnym zmniejszone, przyczem w obu wypadkach karburator powinien być od działania motoru wyłączony. Zbiorniki dodatkowe, trwale do pojazdu przymocowane, mogą być również napełnione materjałem pędnym pod warunkiem, ażeby zbiorniki były dobrze zamknięte.

(2) Do przewozu należy używać wagonów niekrytych; można jednak przewozić bez względu na ilość sztuk przesyłkowych, załadowanych do jednego wagonu także i w wagonach krytych, bądź oddzielnie, bądź razem z innemi przedmiotami, stosownie do przepisów ustępu (1) a) i b) ciecze wymienione pod A1a) w naczyniach, których ogólna waga brutto nie przekracza 60 kg przy dwusiarczku węgla—12 kg brutto, przy eterach naftowych, eterze etylowym, kolodjum i inych roztworach zawierających eter etylowy—20 kg ciecze wymienione pod A1b) A2 i A3, jakoteż aceton i jego mieszaniny w naczyniach, których waga ogólna brutto nie przekracza 80 kg oraz ciecze wymienione pod B (z wyjątkiem acetonu i jego mieszanin) w naczyniach dowolnej objętości. W takim wypadku spojenia naczyń z blachy żelaznej powinny być bardzo starannie zanitowane (zafalcowane) i zalutowane. Naczynia szklane lub gliniane, muszą być w takim razie zapakowane do mocno zamykanych zewnętrznych naczyń z pełnemi ściankami (koszów używać nie wolno). Przyjęte do przewozu w wagonach krytych naczynia pojedyńcze mogą być umieszczone także w zbiorowem naczyniu, którego waga brutto nie może przekraczać 100 kg. Pojedyńcze naczynia powinny być zabezpieczone w zbiorowem naczyniu od możności jakiegokolwiek poruszenia się. W krytych wagonach przy całowagonowych ładunkach może być przewożony również i spirytus w szklanych butelkach, opakowany w skrzynkach z przegródkami; w takim wypadku nie są wymagane pokrywy przy otwartych dodatkowych naczyniach zewnętrznych, wymienione pod A (2) ust. 2 — o ile pojedyńcze butelki nie mają pojemności większej od 1 *l.* i o ile otwarte naczynia zewnętrzne zabezpieczone są w wagonie od przewracania się lub spadania z górnych półek.

W krytych wagonach może być również przewożony i eter etylowy w szklanych butelkach, do 250 g. zawartości, opakowanych starannie w mocnych, dobrze zamkniętych drewnianych naczyniach ó wadze do 50 kg.

(3) Nadto co do cieczy, wymienionych pod A1 a) i b) obowiązują przepisy następujące:

a) wagony należy przed rozpoczęciem ładowania, zaopatrzyć po obu stronach w nalepki według wzoru Nr. 3 i wzoru Nr. 11;

b) przesyłki należy dobrze umocować w wagonie; kosze i kubły otwarte przymocować do wagonu; nie można ich stawiać jedne na drugich;

c) naczynia, które uległy uszkodzeniu w drodze, należy niezwłocznie wyładować, jeżeli zaś natychmiastowa naprawa ich okaże się niemożliwą, naczynia takie mogą być sprzedane wraz z pozostałą w nich zawartością na rachunek nadawcy bez dalszych formalności;

d) naczynia próżne można przewozić tylko wtedy, gdy są szczelnie zamknięte. Naczynia żelazne lub z innych metalów, można przewozić w wagonach krytych. Naczynia innego rodzaju należy przewozić na wagonach niekrytych. List przewozowy powinien zawierać wzmiankę, do czego naczynia te były pierwotnie użyte.

Dla octanu i jego mieszanin stosuje się również powyższe przepisy, wymienione pod b) do d).

(4) Przepisy, wskazane pod A) (Opakowanie) w ustępie (1) i pod B) (Listy przewozowe)— stosuje się do przewozu w wagonach - cysternach wszystkich cieczy, należących do klasy IIIa. Nadto, do cieczy kategorji A1 i A2, stosuje się także przepisy A (Opakowanie), ust. 3) i C (Inne przepisy) ustęp (3) a).

Postanowienia, zawartego w rozdziale A (Opakowanie) ustęp (3), nie stosuje się jednak do wagonów-kotłów, jeżeli wagony takie zaopatrzone są w urządzenia, niedopuszczające do wytwarzania się ciśnienia wewnętrznego i rozprzestrzenienia się powstałego nazewnątrz ognia do wnętrza zbiornika *).

Zbiorniki wagonów - kotłów muszą być sporządzone z blachy żelaznej lub z blachy innych metalów połączone przewodem elektrycznym z podwoziem.

D. Przewóz.

Ciecze palne i próżne naczynia, w których były zawarte te ciecze, nie są przyjmowane do przewozu, jako przesyłki pośpieszne drobnicowe. Niezależnie od ilości załadowanych do jednego wagonu przesyłek, przy zastosowaniu się do przepisów wymienionych pod C (Inne przepisy), stanowią od tego wyjątek:

1. Ciecze, wymienione pod A 1, a) w naczyniach do 60 kg wagi brutto; dwusiarczek węgla w naczyniach do 12 kg wagi brutto, etery naftowe naturalne, eter etylowy, kolodjum i inne roztwory, zawierające eter etylowy w naczyniach do 20 kg wagi brutto;
2. Ciecze, wymienione pod A 1 b) A 2, A 3 i B, w naczyniach do 80 kg wagi brutto;

(do 1. i 2.:) O ile pojedyńcze naczynia umieszczone są szczelnie w naczyniu zbiorowem, zbiorowe naczynia mogą mieć do 100 kg wagi brutto.

3. Eter etylowy w szklanych butelkach, z zawartością do 250 g. starannie opakowany w mocnych, dobrze zamkniętych drewnianych naczyniach, do 50 kg wagi brutto.
4. Szczelnie zamknięte próżne naczynia z żelaza lub innego metalu.

E. Ładowanie.

Cieczy palnych klasy IIIa, grupa niebezpieczeństwa A1, nie wolno ładować do jednego wagonu z materjałami wybuchowemi i strzelniczemi klasy Ia A i B grupa 2 i z przedmiotami klasy Ib, liczby 3, 5A, 5C i 12.

W przepisach klasy IIIb (Materjały zapalne w stanie stałym), punkt 3 postanowień wstępnych [cyfra marginesowa 170] otrzymuje brzmienie jak następuje:

3. Celuloid w płytach, arkuszach, sztabach lub rurkach; wyroby celuloidowe; celuloida filmowa w rolkach**); wyświetlone filmy celuloidowe***) (także wywołane); odpadki celuloidu z filmów celuloidowych.

Pod A. (Opakowanie) tej klasy:

1. Ust. (3) d) [cyfra marginesowa 176] brzmi jak następuje:
   d) Waga jednej sztuki przesyłkowej nie może przekraczać:
   1. dla opakowanych według przepisów a) α) do β), dla rur 60 kg, dla prętów 100 kg.,
   2. dla opakowanych według przepisów c) β) do δ), 40 kg, w podwójnem opakowaniu według c) δ) — 80 kg.

---

*) W komunikacji z Italją, wyjątek ten stosuje się tylko do wagonów zbiorników, napełnionych benzyną lub naftą.

**) t. j. surowiec filmowy bez emulsji.

***) Przewóz filmów niewyświetlonych odbywa się bez zastrzeżeń, również przewóz wszelkiego rodzaju filmów wyświetlonych (również i wywołanych), w opakowaniu przyjętem w handlu t. j. w mocnych, szczelnych pudełkach drewnianych lub blaszanych, lub tekturowych z twardej tektury, umieszczonych potem w mocnych skrzyniach drewnianych, jeżeli opakowanie takie będzie przez nadawcę zaświadczone w liście przewozowym odręcznie, przez odciśnięcie stempla, lub drukiem.

2. Ust. (4) [cyfra marginesowa 177] brzmi jak następuje:

(4) Tlenek benzyolu lub nadtlenek benzyolu z zawartością wody mniej niż 25%, lecz najmniej 5% (cyfra 4), należy pakować do pudełek tekturowych, o zawartości do 2 kg. Pudełka tekturowe należy umieszczać w mocnych, szczelnych i dobrze zamykanych skrzyniach drewnianych. Jedna skrzynia nie może zawierać więcej niż 25 kg tlenku benzyolu lub nadtlenku benzyolu.

W rozdziale B. (Przewóz) tej klasy [cyfra marginesowa 178], ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

Materjałów wymienionych pod 1, z wyjątkiem opakowanych, jakoteż odpadków celuloidu i filmów, opakowanych według A. Opakowanie, ust. (3) c) β) do δ), nie przyjmuje się do przewozu jako pośpiesznych przesyłek drobnicowych.

W przepisach dla klasy IV (Materjały trujące), w postanowieniach wstępnych [cyfra marginesowa 180], punkt oznaczony cyfrą 7, otrzymuje brzmienie następujące:

Kwas szczawiowy i szczawian potasu w stanie stałym, jakoteż sole kwasu fluorokrzemowego. Odsyłacz zaś do tego punktu 7 należy skreślić.

Następnie należy skreślić punkt oznaczony cyfrą 9 „Anilina (olej anilinowy)", [zamieszczony pod cyfrą marginesową 180].

W rozdziale A. (Opakowanie) tej klasy, skreślić ustęp 9) [cyfra marginesowa 189].

W rozdziale B. (Inne przepisy) tejże klasy:

1. w ust. (1) b) [cyfra marginesowa 194] należy skreślić ostatnie słowa: „jakoteż pod IV 9";
2. w ust. (1) c) [cyfra marginesowa 194] należy skreślić cyfrę „9".

Rozdziały C (Przewóz) i D (Ładowanie) tejże klasy [cyfry marginesowe 200 i 201] otrzymują brzmienie następujące:

C. Przewóz.

Nie przewozi się jako przesyłek pośpiesznych materjałów wymienionych pod 1, 3, 4, 5, 6 a, 6 c i 10, z wyjątkiem materjałów, wymienionych pod 3, przy przesyłkach dla zwalczania szkodników w pilnych wypadkach, oraz z wyjątkiem sublimatu (pod 6 a) przy przesyłkach dla zwalczania chorób nagminnych (epidemicznych), jak również próżnych naczyń (także i worków), w których znajdowały się materjały, wymienione pod temi samemi punktami, chyba, że materjały te znajdują się w zamkniętych szklanych lub blaszanych naczyniach, starannie owiniętych wełną drzewną, umieszczonych w szczelnie zalutowanych naczyniach i w mocnych drewnianych skrzyniach.

D. Ładowanie.

Nie wolno ładować do jednego wagonu razem z artykułami żywnościowemi, materjałów wymienionych pod 1, 3, 4, 5, 6 a, 6 c) i 10, z wyjątkiem materjałów wymienionych pod 3, przy przesyłkach dla zwalczania szkodników w pilnych wypadkach oraz z wyjątkiem sublimatu (pod 6 a), przy przesyłkach dla zwalczania chorób nagminnych (epidemicznych), jak również próżnych naczyń (także worków), które służyły do opakowania takich materjałów, chyba że materjały te znadjują się w zamkniętych szklanych lub blaszanych naczyniach, starannie owiniętych wełną drzewną, umieszczonych w szczelnie zalutowanych naczyniach i w mocnych drewnianych skrzyniach.

(Ustęp (2) tego rozdziału należy skreślić).

W przepisach dla klasy V (Materjały żrące) należy:

1. W rozdziale A. (Opakowanie) w ust. (13) [cyfra marginesowa 218] skreślić drugie zdanie: „Przesyłki z czerwonym dymiącym kwasem azotowym (1), powinny być zaopatrzone w nalepkę według wzoru Nr. 3".
2. Skreślić rozdział D. (Ładowanie) [cyfra marginesowa 236].

Załączniki: Wzór 1, jak wzór 1 (czerwony) Załącznika I do K. M. T., obwiedziony pojedyńczą ramką,

Wzór 1 a, jak wzór 1 (czerwony) Załącznika I do K. M. T., obwiedziony podwójną ramką,

Wzór 2, jak wzór 2 (czarny) Załącznika I do K. M. T. obwiedziony pojedyńczą ramką.

Wzór 2 a, jak wzór 2 (czarny) Załącznika I do K. M. T. obwiedziony podwójną ramką.

Wzór 2 b*) rakiety (zielony).

---

*) zob. stronicę następną.

Wzór nalepki Nr. 2 b.

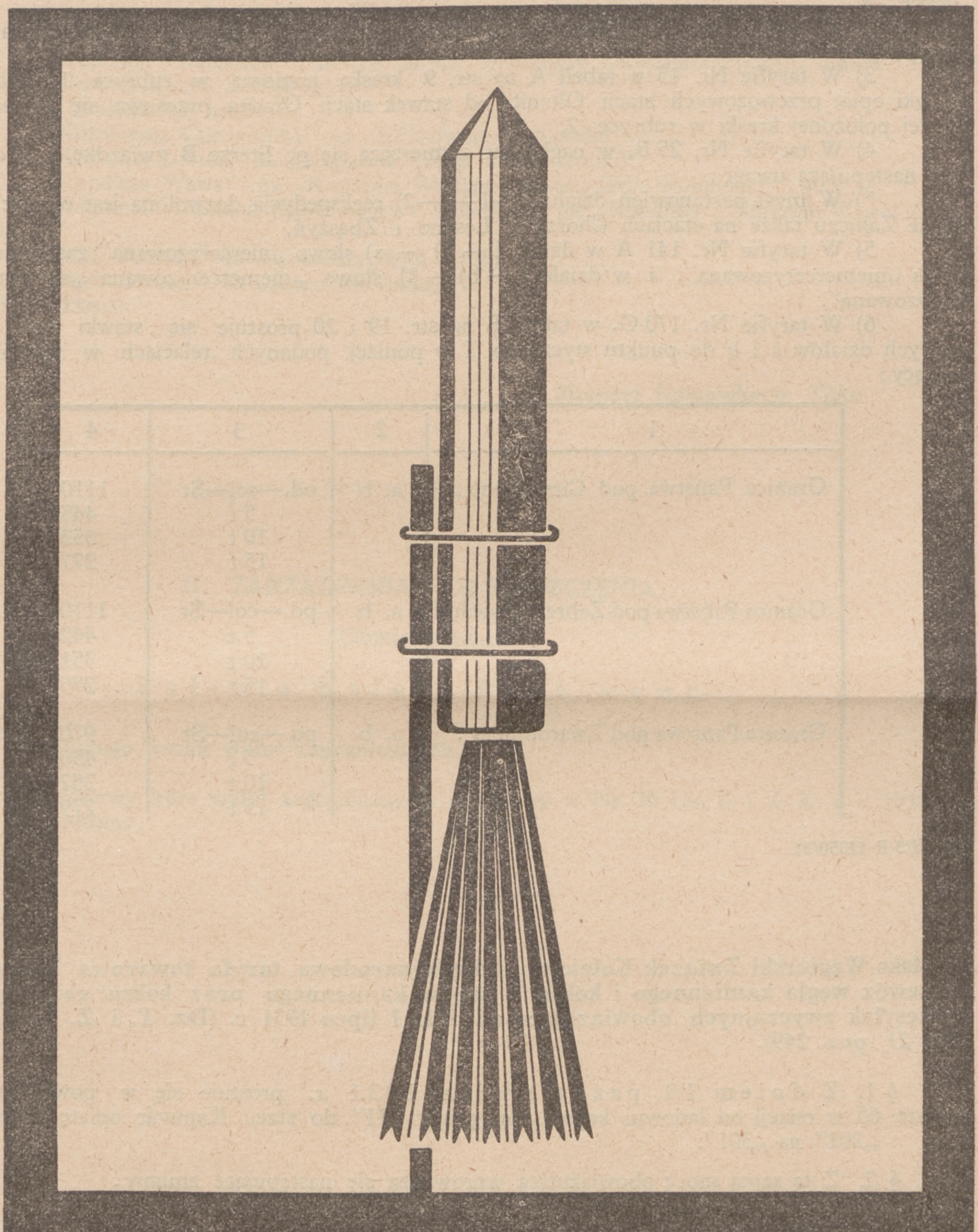

Wymiar: wysokość 19 cm, szerokość 15 cm.

Druk zielony na białym papierze.

Nr. III/4/Na. 12115/31.

Poz. 414. Polsko-Rumuński Związek Kolejowy. Taryfa towarowa Część II, obowiązująca od dnia 15 września 1931 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 30, poz. 375).

Z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia wprowadza się w powyższej taryfie następujące zmiany:

1) Na str. 18 w dziale I, Do rozdziału B, 5—g) skreśla się punkt 3. Punkt 4 otrzymuje liczbę „3".

2) W taryfie Nr. 15 skreśla się umieszczoną w dziale G uwagę: *) Patrz postanowienia ustępu g) p. 3 str. 18".

3) W taryfie Nr. 15 w tabeli A na str. 9 kreską poziomą w rubryce 1, oddzielającą stawki opłat przewozowych stacji Oltenița od stawek stacji Oradea przesuwa się do najbliższej wyżej położonej kreski w rubryce 2.

4) W taryfie Nr. 25 B, w nagłówku zamieszcza się po literze B gwiazdkę, a u dołu tekstu następującą uwagę:

*) W myśl postanowień działu II—I—A—2) reekspedycja dozwolona jest oprócz w Śniatynie Załuczu także na stacjach Chorzów, Leszno i Zbąszyń.

5) W taryfie Nr. 141 A w dziale I — b) — α) słowo „merceryzowana" zastępuje się słowem „niemerceryzowana", a w dziale I — b) — β) słowo „niemerceryzowana „słowem „merceryzowana".

6) W taryfie Nr. 170 G, w tabeli B na str. 19 i 20 prostuje się stawki opłat przewozowych działów a i b do punktu stycznego I w poniżej podanych relacjach w sposób następujący:

1	2	3	4
Granica Państwa pod Cieszynem .	a, b	pd.—col—St	1110
		5 t	445
		10 t	353
		15 t	277
Granica Państwa pod Zebrzydowicami	a, b	pd.—col—St	1110
		5 t	442
		10 t	351
		15 t	275
Granica Państwa pod Zwardoniem .	a, b	pd.—col—St	970
		5 t	450
		10 t	357
		15 t	279

Nr. III/3/R 12350/31.

Poz. 415. Polsko-Węgierski Związek Kolejowy. Międzynarodowa taryfa towarowa Zeszyt 2 na przewóz węgla kamiennego i koksu z węgla kamiennego oraz koksu gazowego jako przesyłek zwyczajnych, obowiązująca od dnia 1 lipca 1931 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1931, Nr. 21, poz. 249).

§ 1. Z dniem 10 października 1931 r. prostuje się w powyższej taryfie na str. 65 w relacji od ładowni kopalnianej grupy „11" do stacji Kapuvár opłatę przewozową: „201" na „301".

§ 2. Z tą samą mocą obowiązującą wprowadza się następujące zmiany:
na str. 22—24 w Rozdziale CI „Spis ładowni kopalnianych".
a) skreśla się wraz z odnośnemi danemi:
„Kopalnia Hr. Franciszek",
„Szyb Janina"
i przy „Kopalni Hrabina Laura (Szyb Kolejowy)" słowa: „Szyb Kolejowy".
b) zmienia się nazwy następujących ładowni kopalnianych i koksowni:
„Kopalnia Libiąż" na „Kopalnia Libiąż (Szyb Janina)"
„Kopalnia Wawel" na „Kopalnia Wolfgang-Wawel (Pole Północne)"
„Kopalnia Wolfgang (Szyb Klary i Walentego)" na „Kopalnia Wolfgang—Wawel (Pole Południowe)"

„Szyb Ficinus" na „Kopalnia Huta Laura"
„Szyb Richter" na „Kopalnia Richter"
„Koksownia Czerwionka" — (Stacja ekspedycyjna)
„Czerwionka" na „Koksownia Dębieńsko" — (Stacja ekspedycyjna) „Dębieńsko".

W Rozdziale D — II na str. 126, 128, 130, 132, 134 i 136 w nagłówku, w rubryce „Od" zmienia się nazwę „Koksownia Czerwionka" na „Koksownia Dębieńsko".

na str. 144 — 147, w Tablicy odcinkowej A:

a) skreśla się wraz z odnośnemi danemi:

„Kopalnia Franciszek" i „Szyb Janina" oraz przy „Kopalnia Hrabina Laura (Szyb Kolejowy)" słowa: „(Szyb Kolejowy)".

b) zmienia się nazwy:

„Koksownia Czerwionka" na „Koksownia Dębieńsko"
„Kopalnia Libiąż" na „Kopalnia Libiąż (Szyb Janina)"
„Kopalnia Wawel" na „Kopalnia Wolfgang-Wawel (Pole Północne)"
„Kopalnia Wolfgang (Szyb Klary i Walentego) na „Kopalnia Wolfgang—Wawel (Pole Południowe)"
„Szyb Ficinus" na „Kopalnia Huta Laura"
„Szyb Richter" na „Kopalnia Richter".

Nr. III/3/A/12385/31.

Minister Komunikacji: ***Kühn***

II. ZARZĄDZENIA i OBWIESZCZENIA.

Obwieszczenia.

Polskie Koleje Państwowe.

1) W sprawie kolejowego kursu walut zagranicznych.

Kolejowy kurs walut zagranicznych, ogłoszony w Nr. 30 Dz. T. i Z. K. z r. 1930, pozostaje bez zmiany.

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Komunikacji. 57188